

Kit gy?lölnek valójában a választás utáni tüntetések szónokai?

2018 május 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem a gy?ztes kormány az igazi ellenségük. Nem is a tehetetlen ellenzéki politikusok.

Sok helyen lehetett olvasni, [megírta](#) a 888 is, megírta az Origo is, később megerősítette a Századvég kutatása is, hogy a választási kudarcba beletörténi képtelen emberek mentek tüntetni az elmúlt hetekben. Értelemszerűen egyre kevesebben, hiszen akinek normális élete van, annak nem határozza meg heteken át a gondolatait, hogy melyik párt nyert a választáson. Természetes is, hogy egyre fogynak a tüntetők, sőt, ha nem tévedek, újabb tüntetésről nincs is hír. Olvashattuk a beszámolóiban, hogy a Parlamentet körülvevő élőlánc forradalmi ötletét végül nem a terrorelhárítók, nem a kommandósok, nem a készenléti rendőrök akadályozták meg, sőt, még csak nem is a kormányterror, hanem az, hogy nem voltak elegenden. Nem ért körbe az élőlánc. Bár egy ideig még turisták is segítettek a tüntetőknek, vidám fényképezgetések közben néhány percre őket is megfogták két-két tüntető kezét és beálltak a sorba. Vagyis egyre kevesebben tüntetőgettek, a végén már megmosolyogatóan kevesen. (Tüntetőkön természetesen nem azt a hatvan-nyolcvan tomboló alkoholistát értem, akik az egyházi vezetőket megtámadták.)

Egyvalami viszont nem változott: a szónokok névsora.

Az elmúlt egy hónapban nagyjából ugyanazokat az embereket lehetett látni kiállni a tömeg elé. Bizonyos értelemben sajnálatra méltó emberek, akikről egyszerűen üvölt, hogy nem a kormánnyal van az igazi bajuk, nem is az ügyetlen ellenzékkel. Ha most Vona-Gyurcsány-kormány lenne, többségük ugyanúgy ott állna, ugyanúgy élvezné azokat a kitüntetett perceket, amelyekre egész életében várt, és amelyeket sohasem kapott meg és erősen kétséges, valaha meg fog-e még kapni az élettől: emberek figyelnek rájuk, udvariasan még meg is tapsolják őket, este pedig bemehetnek egy televízióba és beszélhetnek valamiről. Bármiről. És ami legalább ilyen fontos: sikertelen emberekként sikeres embereket szidhatnak.

Igen, kitüntetett pillanat ez az életükben, hiszen saját vágyuk a közönség (igaz, egyre fogyó közönség) vágyával soha máskor nem kerülhet ilyen gyönyörű szimbiózisba, mint a mostani néhány hétben. Hiszen teljesen mindegy, mit mondanak a szónokok, ebben a pszichózisban a közönségnek minden tetszik. Csalódottak, kedvenc pártjuk nagyon kikapott a választáson, tüntetni akarnak, és azt megkapják. Ha a macskája nevében könyvet író aktivista azt üvölné, a kormány be akarja vezetni, hogy a menzán hetente egyszer macskapörkölt legyen a menü, mert Németh Szilárdnak van egy hatalmas macskafarmja Uruguayban, és azt kérné az emberektől, hogy fogják meg egymás kezét és mondják egyszerre, hogy nem engedjük, nem engedjük, akkor feltehetően mondanák. Vagy ha azt kérné, hogy egy közös, hatalmas nyávogással tiltakozzanak a tudatlan, Indextől és Kálmán Olgától elzárt vidéki emberektől erőszakkal elvett macskákért, tiltakozzanak a nemzeti macskakisajátítási programnak csúfolt gátlástalan és szervezett macskarablás ellen, a választási vereség miatt csalódott emberek egy része egészen biztosan azt mondaná: *mijau*.

Csak hogy aztán a tüntetők hazamennek és másnap elmennek dolgozni. A szónokok maradnak. Nekik ugyanis csak ez van.

Nézzünk néhány szónokot. A nevük teljesen mindegy, van akinek nem is tudom, utánanézni lusta vagyok, meg hát az olvasót sem biztos, hogy érdekelné, hogy hívják egészen pontosan a sajátos miniszoknyában az Erzsébet híd lábánál torkaszakadtából népdalt kiabáló (szándéka szerint éneklő) aktivistától. De nézhetnénk a „diákvezért”, akinek eddig egy darab eredeti gondolata nem volt. Vagy a konferansziét, aki ellen egy másik tüntetői csoport rendkívül kulturáltan azt írta, hogy alkatilag is alkalmatlan arra, hogy népvész legyen. A hajában mindig napszemüveget tartó – elvégre divatos, modern pedagógus –, nyelvtani hibákkal beszélő nyelvtanárt. Esetleg a Katka becenevűt, aki volt KDNP-s politikusnak hívatja magát, bár a Pesti Srácok szellemes cikkben írta meg, hogy soha életében nem volt politikus, pusztán csak dolgozott a KDNP egyik irodájában, talán titkárnőként. Annyira lehet őt volt KDNP-s politikusnak nevezni, mint mondjuk a Fidesz-frakció egyik sofőrjét fideszes politikusnak. De ő is csak mondja és mondja, Jézus és Barabás, ezt hadarja, értelme sincs, de nem baj, megtapsolják és örül.

A kormányt szidják, kicsit a bukott ellenzéki politikusokat is, de valójában ezek a szónokok mást gyöölnek. A saját sikertelenségüket. Vagy ha kicsit fellengzősen akarnék fogalmazni, akkor az igazi vitájuk nem Orbán Viktorral van, hanem a Teremtőjükkel. Hogy ennyi jutott nekik. Milyen jó lenne pedig boldognak lenni, kedvesnek lenni, atomfizikusnak lenni, világhírű karmesternek, orvosprofesszornak, építésznek, gólkirálynak, olimpiai hatodik helyezettnek, gazdag üzletembernek vagy jókedvű buszvezetőnek lenni, irányítani egy gyönyörű virágüzletet, ahol mindig kellemes az illat, egy szerető férjjel gyereket nevelni, valami jó hobbitól megörülni, utazgatni a világban vagy a Mátrában, végignézni egy hét alatt Tarkovszkij összes filmjét!

De nem. Nekik nem ez jutott. És megint nagyon rossz lesz nekik. Mert az emberek hazamennek.

Gábor László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló